

X 2044 163

Yl
5229

Q. D. B. V.

AD

LUDOS PUERILES

h. e.

AD ACTUM SCENICUM

DE

WENCESLAO

JUNIORE

A ZITTAVIENSIBUS

OLIM

EDUCATO;

QUEM

IN HONOREM AC VENERATIONEM

NOVICONSULIS

AD. D. XXII. AUG. MDC LXXIX.

HORIS POMERIDIANIS,

IN MAJORI AUDITORIO,

EXHIBEBUNT

MELIORVM PARENTVM FILII;

DECENTER INVITAT

CHRISTIANUS Weise/

GYMN. RECT.

ZITTAVIÆ,

TYPIS MICHAELIS HARTMANNI.

Consuetudo multis abhinc annis recepta, quasi in legem abiit, ut quoties in Curia NOVUS CONSUL locum solet occupare, toties Gymnasii juventus peculiarem Actum exhibeat, simulq; nuncupandorum votorum meliorem caperet occasionem. Neq; superiore anno defuimus officio sanè laudabili, cum de Litera Z aliqua disputarentur, unde futurum Nobilisf. DN. MÖLLERI Regimen videretur insigne felicitatis omen indipisci. Nunc de novo Exercitii argumento diu cogitandum non fuit, postquam nuper in Festo, ut vocant, Gregoriano Zittaviensis nostræ Reip. ortus & incrementa sic fuerunt producta, ut multi optare inciperent, vellent aliquando Personæ solis Inscriptionibus loquaces, clariorem in theatro vocem emittere, adeoq; historiæ satis obscuræ lucem fœnerari ulteriorem. Proinde, quod Deus faustum esse jubeat, redire voluit WENCESLAUS Junior, cujus imaginem ideo ad Templum prope Turrim expressisse creditur antiquitas, ut significaret, teneram ejus ætatem inter nostros Zittaviæ sive Pannifices sive Incolas fuisse ab impiis malevolorum fraudibus aliquantisper defensam. Licet enim de hoc latibulo parum aut nihil reliquerint scriptores Bohemiæ: nemini tamen ignotum est, Historicos majoribus intentos, ad obscuriora ejusmodi calamum non deflectere: quin etiam habere quodlibet oppidum suas traditiones, haud omnino vanas, quo certius è Majorum manibus acceptas tueri easdem consueverunt successores. Ne autem omnino abesset novitatis commendatio, placuit inferiorum Ordinum discipulos Latinè loquentes introducere, qui Historiam inventioni Poëticæ involutam, stylo, non ligato & Terentiano, cujus quidem hodie exigua fuerit vel svavitas, vel utilitas; sed soluto & in Dialogis eruditissimorum virorum, Platonis, Ciceronis, ac inter recentiores Erasmi, Lipsii, Puteani aliorumq; recepto. Cæterum ut Cæsar Augustus olim ludos scenicos sæpe edidit, majorum minorumve puerorum delectu, ut videlicet, quam rationem addit Svetonius, *cap 43.* claræ indolis stirps innotesceret: ita Spes affulget jucundissima, fore ut Nobilisf. DN. GIRISIUS simili exercitio apprime delectetur: cum non modo Consulis, Prætoris, Senatorumq; Filios hic videat procedere, sed svavissimum quoq; è lectissima Sorore Nepotulum, in ipsis Studiorum Primitiis constitutum ominoso Fidelis Nomine notabilem conspiciat. Quod reliquum est, cum de publico Favore, præ cæteris favorabili, desperandum non sit, ad meliorem Fabulæ intellectum nunc operæ pretium fuerit Personarum ordinatam nominationem, ac tandem Actuum & Scenarum distinctum exhibere Conspectum.

Per-

PERSONÆ DRAMATIS.

1. AMOENUS.)
2. HILARIS.) Loco Prologi (Johannes Philippus Meuer/ Litt.
3. WENCESLAUS Rex Junior. (Augustinus Anton, Litt.
4. FIDELIS ejusdem Comes. Johannes Christianus Jentsch Litt.
5. PROVIDENTIA. Adam Fridericus Gerber/ Litt.
6. PIETAS. Johannes Gottfried Paul/ Litt.
7. SPES Christianus Vogel/ Litt.
8. CONFIDENTIA. Johannes Michaël Scholke/ Litt.
9. ZITTANUS celebratus Nissi accola. Christianus Philippus Just/ Litt.
10. COLONUS ejusdem Comes Carolus Philippus Stoll/ Litt.
11. LUSATUS Zittani Vicinus. Johannes Caspar Kethel/ Litt.
12. NOBILIS.)
13. CLERUS.) Lufati Comites Carolus Christianus Just/ Litt.
14. OPPIDANUS.) Joh. Gottfr. Schönfelder/ Z.
15. PAX Johann Christian Nießner/ Z.
16. OPULENTIA.) Christianus Möller/ Litt.
17. JUSTITIA)
18. MERCURIE.) Pacis Comites Henricus Gottlob Kühne/ Z.
19. HELICONIE.) Johann Friedrich Meuer/ Z.
20. ALASTOR.) Johann. Georg. Friedrich/ L.
21. DISCORDIA.) Mattheus Hoen/ Litt.
22. LIBIDO.) Johannes Felker, Zakelcensis Hungarus.
23. PRODITOR.) Carolus Jacobus Ritter/ Litt.
24. SIMPLICITAS.) Joh. Jacobus Winsiger/ Litt.
25. OBSCURITAS.) Gottfried Exemstier/ Litt.
26. TIMIDITAS.) Johannes Christianus Eichler/ Dresdenfis.
27. FAUNUS.) Gottlob Christianus Scultetus, Schönarv. Lufat.
28. SYLVANUS.) Christoph. Reike/ Litt.
28. MONTANA.) Christianus Theophilus Michaël, Litt.
30. RIVINA) Nymphæ Gottfried Vogel/ Litt.
31. CURCULIO ridiculus Wenceslai Comes. Christianus Augustin, Litt.
32. FULLO. Pannifex Augustinus Klein/ Litt.
33. SILENTIUM. acerba ejus Uxor Christ. Gottfr. Räminger/ Rosvvein. Mifn.
34. FAMA Henricus Rickisch/ Litt.
35. CHORUS. Johannes Michaël Schumann/ Weiffenfelsenfis.
Joh. Georg. Körner/ Schmidberg. Sil.

Prologi vices sustinent Amœnus & Hilaris, viridem hanc & quasi
Pastoralem Scenam Honoratissimis Spectatoribus commendantes.

ACTVS. I.

- SCEN. 1. *Alastor indignatur florere Bohemiam.*
SCEN. 2. *Discordia & Libido cum ipso consiliis capiunt miscendorum ve-
nenorum.*
SCEN. 3. *Venceslao Pomum & pulvis offertur, quorum venenis pereat,*
SCEN. 4. *Providentia & Pietas Venceslaum ab usu Pomi & pulveris
avocant.*
SCEN. 5. *Curculio intempestivis jociis Venceslaum aggreditur.*
SCEN. 6. *Providentia & Pietas fugam sudent Regi.*
SCEN. 7. *Curculio indignatur se premiti ad explorandum diversorium.*
SCEN. 8. *Curculio canens laudat Oppidorum felicitatem, male exceptus à
Fauno & Sylvano, qui difficulter extorquent Palinodiam.*
SCEN. 9. *Venceslaus & Fidelis Sylvano à Providentia & Pietate commen-
dantur.*
SCEN. 10. *Zittanus à Colono intelligit suam sedem destinari, in qua occultetur*
SCEN. 11. *Chorus sequentem Ariam decimit.* (Rex.)

I.

Sic Reges concutit furens necessitas,
Ac vilis Patrie videtur charitas,
Cum fervor hostium tot vibrat spicula,
Quot pingve prandium propinat fercula.

2.

O quanto mollius fortuna civium,
Obscurum pectoris permulcet gaudium,
Quos non veneni fraus, non sica territant,
Dum corda Principum timendo palpitant.

3.

Nam quo sublimius fulget palatium,
Tanto propinquior vis est tonitruum,
Et quos felicitas facit spectabiles,
Hos reddit invidi fax lacrymabiles.

4.

Quis credat Aulicis, imo quis Matribus,
Si Rex, si filius tot pallet artibus!
Quis blandam jugiter promittat patriam,
Si Wenceslaus haud meretur gratiam.

5.

Sed quorsum plangimus? Dei vicarios
Majestas Numinis non reddet anxios:
Nutat Palatium, non semper corrui,
Canis nec allatrans Lunam mox destruit.

Am

*Auctores ultimo vindicta deprimit,
Deusq; praelium iuvando dirimit
Felix qui tutus est benigno numine,
Is nunquam concidit sub bruto fulmine.*

ACTVS. II.

- SCEN. 1. Zittanus à Colono fere persuasus, ut reciperet Regem, subito mutatur, cum diversa consilia afferunt Simplicitas & obscuritas.
- SCEN. 2. Providentia & Pietas refutandis argumentis defunguntur.
- SCEN. 3. Timiditas Curculioni proponit periculum, quod à Rege nequeat evitari, si habitationem figeret à deo vicinam Bohemiae.
- SCEN. 4. Venceslaus & Fidelis sibi gratulantur de officiis Zittani: terrorem tamen incutit Curculio.
- SCEN. 5. Zittanus accedens audit constitutum esse proficisci in Marchiam ad Ottonem Tutorem.
- SCEN. 6. Fullo repudiaturus Regem hospitem, miserè excipitur ab Uxore.
- SCEN. 7. Zittanus iisdem narrans, quam subito discessum paraverit Rex, Uxoris querelas auget.
- SCEN. 8. Spes & Confidentia Venceslaum reducunt, Timiditatem pugnis violentis repellunt.
- SCEN. 9. Rex Zittano iterum conceditur.
- SCEN. 10. Silentium cum Curculione agit de ciborum deliciis. Fulloni displicet tanta Familiaritas.

ACTVS. III.

- SCEN. I. Faunus & Sylvanus Montanam ac Rivinam Nymphas provocant ad cantus, quæ convocatis reliquis sequentia concinunt.

I. **E**Xurge Nymphularum Coetus,
Quæ Zitta Sylvas respicit:
Nam Te fortuna splendor letus
At faustos plausus allicit.
Absolvite Jubila, fata favebunt,
Dum Nissus & inclyta Manda vigeant.

II. Cantate, sed nescite Causam:
Latebit hæc felicitas,
Dum post amicam sortis pausatæ
Erumpat ipsa Svaritas.
Extollite cantica, plaudite fati,
Ut Lusibus assonet aura beatis.

III. Spectate mellis dulce flumen
Quod alluit Lusatiam;
Spectate vernum Cæli Lumen
Quot Brumam frangit patriam.
Sic fructus ad ardua Culmina scandit,
Dum Nissus amantia brachia pandit.

Scen. 2.

- SCEN. 2. *Alastor, Libido, & Discordia mirantur quæ causa sit lætitiæ: frustra tamen inquirunt apud Faunum & Sylvanum.*
- SCEN. 3. *Proditor arcanum aperit, delitescere Venceslaum in hac vicinâ. Inde Alastor Libido & Discordia de mutandis vestibus cogitant, quibus circumveniatur Rex.*
- SCEN. 4. *Curculio & Silentium rixantur de cibus, Zittanus frustra suum interponit iudicium.*
- SCEN. 5. *Alastor Discordia Libido, postquam assumerunt nomina Benigni, Integritatis & Amicitie primo decipiunt Curculionem.*
- SCEN. 6. *Colonus & Confidentia colloquuntur de his fraudibus, quibus detegendis sese arma verint Providentia & Pietas.*
- SCEN. 7. *Providentia & Pietas larvatos hostes in fugam conjiciunt.*

ACTVS. IV.

- SCEN. 1. *Dum Venceslaus secum serio constituit concedere in Marchiam, Zittanus, Colonus, Faunus, Sylvanus, Montana, Rivina, Fullo & Silentium varias gratulationes effundunt.*
- SCEN. 2. *Accedit valedicturus Venceslaus comitibus Providentia, & Pietate quibus se jungit Curculio.*
- SCEN. 3. *Lufatus, Nobilis, Clerus. Oppidanus Regem veneraturi prodeunt. quibus postquam & Venceslaus omnem pollicitus est gratiam, is à Pietate abducitur.*
- SCEN. 4. *Lufatus audit Zittanum aliquando suis ditionibus conjunctum iri.*
- SCEN. 5. *Pax, Opulentia, Justitia, Mercurie & Heliconie Zittano majorem adhuc prædicunt felicitatem, suisq; eum sive Symbolis sive muneribus prosequuntur.*
- SCEN. 6. *Pax mentionem facit mutationum, quas Zittanus aliquando sub Austriacis, postea sub Saxonice Dominis esset habitaturus. Zittanus a præsagis pristinorum Seculorum tendit ad tempora præsentia, Domuiq; Saxonice omnem prosperitatem precatur.*
- SCEN. 7. *Pax ad Senatum progreditur, ac Zittano quasi per vaticinium præcipuos enumerat Consules; & eos quidem qui nunc rebus mortalibus erepti sunt. Zittanus audita mentione Senioris GIRISII, quem beata mors ante hos 16. annos avocavit, ad præsentem Dn. Consulem convertens oculos, eidem testatur observantiam.*
- SCEN. 8. *Providentia confirmat preces, nominatisq; sigillatim Proceribus, Famam provocat, quæ Scholasticum hoc gaudium undiq; notum faciat. Dum igitur hæc ad clamandum se accingit, singuli flexis genibus. mixto Tubarum ac tympanorum strepitu, cantionem absolvunt, ea melodia, qua in templis Jesum Christum Pacis Principem invocantur*

I.

O Jesu Pacis Arbiter,
 Tu servas Patriam,
 Ut Pacis alma suaviter
 Gustemus gratiam,
 Nec bellicis injuriis
 Quies amena cadat.

2.

Per Te Domus Saxonica
 Vigorem sustinet,

Dum

FKye 5229

Dum Bells per Teutonica
Sat cladis imminet:
Ut floreat & gaudeant,
Qui Christi grex vocantur.

^{3.}
Vivat JOHANN. GEORGIUS,
Dum vivet ista Pax,
Et extingvatur ocyus,
Martis scelesta fax:
Sic Misniam, Lusatiam,
Sic cuncta Lux coronet.

^{4.}
Sic optimam Zittaviam
Salus non deserat,
Nec Damon his ferociam
Plateis inferat,
Si Christus Dux & vita lux
Patres clementer ornet.

^{5.}
Ergo sub tanti Praesulis
Latemur tegmine,
Noviq; fata Consulis
Notemus omine:
Qui profuit, qui floruit
Florens & porro proficit.

^{6.}
Amet benignus Curiam,
Templis affulgeat,
Pubemq; literariam
Amanter mulceat,
Ut sapius felicius
Ad Consulatum scandat.

Hac igitur brevitate conabuntur placere, qui, vel per ætatem, polixioribus adhiberi nondum possunt. Faxit saltem Deus ut servati in optimo flore Parentes, eosdem aliquando adultos & in hujus Auditorii Cathedrâ, & in ipsis Reip. functionibus conspiciant. Quam certè Spem, quia præsens Actus omnino confirmare vel suscitare poterit, non est cur ego de splendidissimo Auditorum Spectatorumq; numero desperem.

P. P. d. 20. Aug. M DC LXXIX.

111

J.K. 31, 39.

X 2044 163

163

Yl
5229

Q. D. B. V.

AD

LUDOS PUERILES

h. e.

AD ACTUM SC

DE

WENCE

JUNIOR

A ZITTAVIE

OLIM

EDUCAT

QUEM

IN HONOREM AC VENI

NOVICON

AD. D. XXII. AUG.

HORIS POMERID

IN MAJORI AU

EXHIBEBUN

MELIORVM PAREI

DECENTER INV

CHRISTIAN

GYMN. R.

ZITTAVIÆ,

TYPIS MICHAELIS HARTMANNI.

